

GRABALUZ

DOLores N. 13. D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

14 de gener del 1952

C 25-1-52

Estimats pares: ja he escrit a n'en Janés, amb carta "doble" en versió catalana i castellana. Ja tot depèn de les seves decisions i jo no puc fer altra cosa que esperar-les.

En Triadú (no recordo si ja ho comunicava en la carta anterior) em va escriure per fi, i ja li he contestat. Em demanava un conte meu per alguna de les publicacions barcelonines en les quals ell té intereenció. Li enviaré un conte que estic escrivint; publicar a Barcelona és una de les il·lusions literàries més fortes que conservo.

La carta d'en Triadú era més aviat optimista i coincidí en alguns aspectes a notícies relacionades amb la nostra cultura que vostè, pare, m'havia donat anteriorment.

Nosaltres ja estem tots de retorn a Mèxic capital, amb les reserves de salut que suposo que haurem portat de Cuernavaca. Els nens estan tots molt bé. Amb pocs dies de diferència (27 de desembre i 9 de gener) hem celebrat feliçment els aniversaris de la Teresa i de la Glòria. La petita que ha resultat la més mandra per a aprendre a caminar, ja diu en canvi una colla de paraules i és espayiladíssima; per ara, i edat per edat, la més simpàtica i trempada de tots tres. Té molt bon caràcter i, si continua així, sembla que es prendrà les coses a la bona i sense amoïnar-s'hi massa. El Mon, si Déu vol, començarà la seva vida escolar el mes que ve, en una escola Franco-mexicana on ja assisteixen de fa temps els seus cosins. Com ja era de preveure, l'opinió de la mare i de la mare (continua a mi perquè la màquina fa el pimplé) han prevalgut i el noi haurà de tirar per aquí més aviat del que volia. La Glòria el trobarà a faltar molt, perquè són inseparables i

es passen el dia jogant. I barallant-se
a estones, és clar, perquè tot bona
part de la diuenís.

En la pròxima carta, m'és
llarga que aquesta i amb col·labora-
ció de la Rosa, els enviaréu més fò-
tografies. Vostè fa molt temps que no
em transmeten; ja m'havia que deuen
ser tenir dificultats amb el
material, però si els troden ~~res~~
vint, no oblidin que desitjo molt
tenir nous retrats de vostè i del
Joan. Quan penso que, si bé en vol,
d'aquí pocs mesos complirà 16 anys
no m'em té avuir i em fa una
gran il·lusió.

Vaig a triar aquesta carta
de recorda, perquè ja m'he en-
darrerit una mica i m'he tro-
bat a dir-hi, sense gairebé ado-
nar-me'n.

Reben tota l'estimació
del vostre.

Pere